

A Fővárosi Törvényszék a felperesnek a dr. Szamadó Tamás jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5., 1391 Budapest, 62. Pf. 211., hivatkozási szám: Vj/89/2014.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. évi február hó 10. napján kelt 5.K.33.285/2015/8. számú végzése ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (azaz tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 9.000 (azaz kilencezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az alperes Vj/89-26/2014. számú egybefoglalt döntésével szemben – hiánypótlási felhívást és figyelmeztetést követően – nem a perrendi szabályok által megkívánt alaki követelményeknek megfelelően előterjesztett felperesi keresetlevelet a 4. sorszámú, 2016. január 20-án jogerős végzésével a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130.§-ának (1) bekezdés j) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül elutasította. Az elsőfokú bíróság utalt a végzésében a Pp. 132.§-ának (1) bekezdésében írtakra is.

A felperes ezt követően a bírósághoz benyújtott beadványában, utalva az ügy előzményeire, valamint hasonló tárgyú bírósági eljárásokra is azt sérelmezte, hogy a közérdekű bejelentőként a perindítási, keresetösségi jogát el nem ismerő joggyakorlat elfogadhatatlan, mert súlyos sérelmet okoz mind a magánérdeke, mind pedig a közérdek szempontjából, mivel az alperesi döntés érdemi felülvizsgálatára nem kerülhet sor. Ezen túlmenően kérte, hogy a bíróság tekintsen el a tanúk aláírásától, mert meglátása szerint ezzel kellemetlen, sőt fenyegetett helyzetbe hozna olyan embereket, akiknek a jogorvoslati kérelméhez nincsen közük. Kifogásolta továbbá, hogy az eljárás – a személyére, tanúkra vonatkozó eljárási kifogások miatt – elhúzódik.

Az elsőfokú bíróság a felperesi beadványt a Pp. 3.§-ának (2) bekezdése alapján a keresetlevél beadásának jogi hatályai fenntartása iránti kérelemnek tekintette és azt 7. sorszámú végzésével a Pp. 132.§-ának (1) bekezdése alapján elutasította. Indokolása szerint a felperes a keresetlevél alapvető alaki és tartalmi kellékeire vonatkozó hiánypótlási felhívásnak maradéktalanul továbbra sem tett eleget, azt teljes egészében nem orvosolta, emiatt a keresetlevelét továbbra is hiányosnak kell tekinteni. Hangsúlyozta, hogy részletes iránymutatást adott a felperesnek a kifogásolt hiányosság

pótlása körében, kiemelve azt is, hogy „a törvény a felperes által hivatkozott körülmények esetére sem ad felmentést az – egyébként éppen a felperes érdekeit is védő – alaki követelmények betartása alól”. Ugyanakkor a tanúk fenyegetett helyzetére vonatkozó hivatkozást – a törvény kategorikus rendelkezése tükrében – a hiánypótlás nemteljesítése indokául elfogadni nem tudta. Utalt az 1/2009. számú Közigazgatási jogegységi határozatra, amely rögzíti, hogy a bíróságnak – a beadvány elnevezésétől függetlenül – a végzés elleni felülvizsgálati kérelmet nemperes eljárásban, a határozattal szemben előterjesztett kérelmet peres eljárásban kell elbírálnia. Bár a felperes kifogásolta, azonban nem jelölte meg, hogy az ügyben eljáró bíróságnak mi a konkrét, a Pp. 114/A.§-ának (2) bekezdésében meghatározott mulasztása, így azt az eljárás elhúzódása miatti kifogásként értékelni nem tudta. Megjegyezve azt is miszerint a felperes kérelme elutasítása miatt a per folytatására nincs mód. A Pp. 114/A.§-ának (2) bekezdésének, továbbá a 114/B.§ (4) bekezdésének egybevetéséből pedig nyilvánvaló, hogy a kifogás csupán a folyamatban lévő eljárások meggyorsítására lehet alkalmas, a befejezett eljárásokra ez nem értelmezhető (BDT 2008/1914.).

A felperes az elsőfokú bíróság 7. sorszámú végzésével szembeni fellebbezésében az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi érveit ismételte meg azzal, hogy kérte, a bíróság érdemben vizsgálja meg a már benyújtott jogorvoslati kérelmét, amelyhez minden adatot rendelkezésre bocsátott. Jogi zsákutcának minősítve azt, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság az alaki követelményeknek eleget téve be is fogadja a kérelmét, akkor is azt vizsgálat nélkül el kell utasítania keresetösségi jog hiányára hivatkozva, amely ellentmondás feloldása szükséges.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmének ismeretében is fenntartotta fellebbezését. Kifogásolta az ellenkérelemben kifejtetteket, és utalt anonimitására. Jogi segítséget kért a bíróságtól közérdekű bejelentési tárgyában.

Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében hangsúlyozta, hogy a felperes a keresetlevelében kifogásoltakat ismételte meg azzal, hogy a bíróság érdemben foglalkozzon a törvénytörtőnek tartott termékforgalmazással és nem igazolta, miszerint kérelme megfelelne a Pp. szerinti alaki követelményeknek, ezért az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 132.§-ának (1) bekezdése alapján a rendelkezésére álló peradatoknak a Pp. 206.§-ában írtak szerint egyenként és a maguk összességében való értékelésével, és meggyőződése szerinti elbírálásával döntött a felperesi kérelem elutasításáról. Az elsőfokú bíróság döntésével, annak okszerű indokolásával a másodfokú bíróság mindenben egyetért. A felperes fellebbezésében nem jelölt meg olyan tény, körülményt, amely az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását, avagy hatályon kívül helyezését eredményezné.

Mindezek folytán az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 259.§-a szerint alkalmazandó Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az irányadó tényállás alapján és a felperesi fellebbezés és alperesi fellebbezési ellenkérelem korlátaira figyelemmel a következőket hangsúlyozza. A Pp. 132.§-ának (1) bekezdésében szabályozott jogintézmény célja az idézés kibocsátására alkalmatlan keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartása. Egyértelmű a rendelkezés, miszerint az alaki, avagy tartalmi hiányosságban szenvedő és emiatt elutasított keresetlevél beadásának jogi hatályai fennmaradásához a keresetlevélnek a hiányosságainak a kiküszöbölésével való újbóli (szabályszerű) előterjesztésére a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító döntés jogerőre emelkedésétől

számított 30 nap biztosított. Ennek megfelelően helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli esetben van-e mód a Pp. 132.§-ának (1) bekezdésében írt rendelkezések alkalmazására. A felperesnek az elsőfokú bíróság részletes hiánypótlási felhívása, és a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzésben megjelöltek szerint a Pp. 93.§-ának (3) bekezdése és a Pp. 196.§-ának (1) bekezdés b) pontja szerinti alaki követelményeknek megfelelően kellett volna a keresetlevelét ismételtelen előterjesznie. Ugyanis csak ez esetben áll fenn a Pp. 132.§-ának (1) bekezdése szerinti lehetőség a keresetlevél beadásának jogi hatályai fenntartására. Ezáltal tudta volna orvosolni a keresetlevél hiányosságait a felperes; mivel ez elmaradt, így az a terhére esik. Ez továbbá azt is jelenti, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálhatta a perindítási, kereshetőségi jogát a perakadály folytán. A felperes ténylegesen ugyanazon alaki hiányosságok mellett terjesztette elő kérelmét mint keresetlevelét, ezért keresetével érdemben foglalkozni nem volt mód. A felperes fellebbezésében csak megismételte korábbi előadását, azonban nem tárt fel olyan relevanciával bíró adatot, vagy tény, ami az elsőfokú bíróság helytálló jogszabályi alapon nyugvó végzésének a jogszerűségét kétségessé tenné, míg az ügy érdemére vonatkozó érvei nem értékelhetők a javára, mivel a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban csak az elsőfokú bíróság döntésének a jogszerűsége vizsgálható.

A fellebbezési ellenkérelem kapcsán megjegyzi a törvényszék, hogy a bíróságnak a jogviták eldöntése, és nem a felek részére való jogi segítség nyújtása a feladata. A hiánypótlási felhívás figyelmen kívül hagyásának következményeit pedig a félnek viselni kell.

A sikertelenül fellebbező felperes az alperes másodfokú perköltségét a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni, valamint viselni a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39.§-ának (3) bekezdés b) pontja és 47.§-ának (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illetéket is.

Budapest, 2016. évi április hó 14. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke,
dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

dr. Bacsa Andrea s.k. előadó bíró